

قانون مربوط به تعیین عیدی و پاداش سالانه کارگران شاغل در کارگاه‌های

مشمول

قانون کار

ماده واحده - کلیه کارفرمایان کارگاه‌های مشمول قانون کار مکلفند به هر یک از کارگران خود به نسبت یک سال کار معادل شصت روز آخرین مزد، به عنوان عیدی و پاداش بپردازند. مبلغ پرداختی از این بابت به هر یک از کارکنان نایبستی از معادل نود روز حداقل مزد روزانه قانونی تجاوز کند.

تبصره 1 - مبلغ پرداختی به کارکنانی که کمتر از یک سال در کارگاه کار کرده‌اند باید به مأخذ شصت روز مزد و به نسبت ایام کارکرد در سال، محاسبه گردد. مبلغ پرداختی از این بابت برای هر ماه نباید از یک دوازدهم سقف تعیین شده موضوع ماده واحده این قانون تجاوز نماید.

تبصره 2 - در کارگاه‌هایی که مطابق رویه جاری کارگاه بیش از مبالغ فوق پرداخت می‌نمایند، عرف کارگاه معتبر خواهد بود.

تبصره 3 - رسیدگی به اختلافات ناشی از اجرای این قانون در صلاحیت مراجع پیش‌بینی شده در فصل حل اختلافات قانون کار می‌باشد.

تبصره 4 - این قانون از تاریخ تصویب لازم‌الاجرا بوده و جایگزین لایحه قانونی تأمین منافع کارگران مشمول قانون سهم کردن در منافع کارگاه‌های صنعتی و تولیدی مصوب 1341 و لغو قوانین مصوب 1359.4.23 شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران می‌گردد. قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و چهار تبصره در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ششم اسفند ماه یک هزار و سیصد و هفتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 1370.12.6 به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - مهدی کروبی